

get at gennemgaa i Finanslovsforlaget, fordi det forekommer mig, at det efter sin Natur og efter de Tal, det der dreier sig om, er af den allerførste Betydning for vor hele Udvikling, og det er vore Kommunikationsforhold, vort Jernbanevæsen. Ved Udgangen af forrige Finantsaar var der efter Statsregnskabet medgaaet til de jydsk-synske Jernbaner mellem 74 og 75 Millioner Kroner, og de sjællandske Statsbaner havde kostet over 45 Millioner Kroner, altsaa var der medgaaet en samlet Sum af 120 Millioner Kroner, et aldeles enormt Beløb. Naar man nu nærmere vil efterse i Finanslovsforlaget Alt, hvad der vedrører vore Statsbaner, er det noget besværligt, at man paa § 3 under „Renter af Statsaktiverne“ har som Hovedsum det beregnede Overskud af Jernbanerne, paa § 6 en nærmere Redegjørelse for Jernbanevæsenet indenfor Linien og endelig først paa § 27 de forskjellige Forslag, som vedrøre nye Anlæg og Udviklser af de tilstedeværende Jernbaner. Imidlertid er det jo ingenlunde uoverkommeligt at samle disse Ting sammen og derefter danne sig et Billede af vore Jernbaners Stilling. Jeg vil i den Anledning tillade mig nogle ganske faa formelle Bemærkninger. Jeg har slet ikke havt Leilighed til at sætte mig ind i, hvorvidt de Forslag, som ere fremsatte til extraordinære Bevillinger, som det kaldes til Erhvervelse af Formue, i og for sig ere berettigede eller ikke. Derom ville mine Bemærkninger slet ikke dreie sig. Men det forekommer mig som Forretningsmand, at hele den Maade, hvorpaa dette er optaget i Finantsloven, giver et meget slet Billede af hele denne Sag, og at det er meget vanskeligt at faae en Oversigt over den. Det er kalkuleret, at disse Statsaktiver skulle give for de jydsk-synske Baners Bedkommende et Overskud af noget over 1 Mill., og for de sjællandske Baners Bedkommende et Overskud af noget over 2 Millioner Kr. Nu træffer man den Uregelmæssighed — vil jeg tillade mig at kalde det, det er maasse ikke et ganske korrekt Udtryk —, at for de sjællandske Baners Overskud beregnes 10 pCt. henlagt til Reservefonden, derimod ikke Noget for de jydsk-synske Baner. Disse 10 pCt. for de sjællandske Baners Bedkommende ere jo en Fortsættelse af, hvad de sandt Sted for disse Baners Bedkommende, da de vare private; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at paa Finanslovsforlaget for indværende Aar, saaledes som det forelaa fra Regjeringens Haand ifjor, fandtes der ikke noget Forslag om at henlægge 10 pCt. til Reservefonden, men man har derimod optaget det iaar. Af denne Reservefond, der for Tiden beløber sig til 1,700,000 Kr., og hvortil der er foreslaaet iaar henlagt 231,000 Kr., er det under § 27 foreslaaet, at der skulde tages 150,000 Kr. til nye extraordinære Foranstaltninger, en Sum, med Hensyn til hvilken jeg imidlertid ikke kan se, i hvilket Forhold der egentlig staaer til det For-

slag, der foreligger om nye Anlæg. Men hvad jeg navnlig vil gjøre opmærksom paa, er, at de Udgifter, som anvendes til Udvikelse og Fuldstændiggjørelse af allerede bestaaende Anlæg, paa Finanslovsforlaget posteres som en Forhøielse af den Kapital, hvori Jernbanerne staa, og at Driftsoverskudet slet ikke bliver belastet med nogen af disse Udgifter. Det er fuldstændig i Strid med, hvad man under andre Forhold vilde finde det rigtigt at gjøre, Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der er enkelte Poster deri, som jeg særlig tror, det er ganske urigtigt at opføre som extraordinære Udgifter til Erhvervelse af Formue. Det er saaledes baade for de jydsk-synske og de sjællandske Baners Bedkommende Forslaget til Indkjøb af nye Lokomotiver. Der er under § 27, II. 1. opført — under Nr. 4 i Anmærkningerne — 5 Lokomotiver til 260,000 Kr. til de jydsk-synske Jernbaner og — under Nr. 1 i Anmærkningerne — 5 Lokomotiver og 2 Tændere til 230,000 Kr. til de sjællandske Jernbaner. Naar de Herrer ville gjøre sig den Veilighed at gennemløbe, hvad der i Anmærkningerne siges derom, ville de se, at det ikke er Lokomotiver, som skulle bruges til Forøgelse af det tilstedeværende Antal Lokomotiver, men at de skulle anskaffes til Erstatning for ældre Lokomotiver, som ere udrangerede, som ere kassable. Nu er det klart, at naar Maskinafdelingen ikke længere ser sig istand til at vedligeholde saadanne Lokomotiver og bliver fritagen for den Byrde, maa Driften hære Anskaffelsen af de nye Lokomotiver, og det giver et feilagtigt Billede af, hvad der er medgaaet til Banerne, naar man opfører de ny Lokomotiver som nye Anskaffelser. Det er tilsammen cirka 500,000 Kr., hvorom det her dreier sig. Jeg kan ikke se Andet, end at det vil være rigtigt at trække dem fra det kalkulerede Udbytte af Driften. Jeg skulde i det Hele taget meget advare imod saaledes at blive ved at forøge den Sum, hvormed de nuværende Statsbaner staa tilbage. Den var ved Udgangen af Finantsaaret 1880—81 forøget med 3,300,000 Kr.; iaar løbe de foreslaaede Bevillinger op til 2,400,000 Kr. udnover det oprindelige Beløb, altsaa sammen med det Andet er det henved 6 Mill. Kr. Det vil og maa gjentage sig Aar ud og Aar ind i al Evighed, saaledes at denne Sum tilsidst vil blive aldeles urimelig stor. Det vil vistnok derfor være bedre at have et ordinært og et extraordinært Budget for denne Drift og lade det extraordinære Budgets Udgifter udredes af et til en Reservefond henlagt Beløb. Naar man af de jydsk-synske Baners Nettoindtægt henlægger 5 pCt. aarlig til Reservefonden, vil dette vistnok være tilstrækkeligt til at udrede Udgiften til Udvikelse og Fuldstændiggjørelse af alt bestaaende Anlæg, og man vil komme til et mere forretningsmæssigt Blik over disse Sager. Det var,